DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU BUSKIEGO.

Część XX. wydana i rozesłana 10. sierpnia 1918 r.

586.

Zużytkowanie zbiorów rolnych.

rozp. z 20.6 1918 r.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się stotownie do art. II. ust. 2, patentu o ustanowieniu Władzy państwowej w Królestwie Polskiem z dnia 12-go września 1917 r., Nr. 75 Dz. rozp., dla obszarów Polski pozostających w austryacko węgierskiej administracyi wojskowej, celem zabezpieczenia ważnych interesów wojennych, co następuje:

§ 1.

Płody rolne.

Płodami rolnymi w myśl tego rozporządzenia są wszelkie ziemiopłody produkowane w gospodarstwie rolnem, oraz wytwory i odpadki, uzyskane z ich przemiału lub jakiejkolwiek przeróbki.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może rozporządzić, aby każdy kto przechowuje płody rolne, zgłosił ten zapas podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli płody rolne należą do osoby trzeciej, należy w zgłoszeniu podać osobę uprawnioną do rozporządzania nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorye osób — jak producenci, kupcy, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego oznaczy w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia

tego może być także upoważniona Komenda powiatowa.

§ 3.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie Komendy powiatowej — nawet jeśli obowiązek zgłaszania nie istnieje — udzielić organom Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2., co do przechowywanych przezeń płodów rolnych.

§ 4.

Urzędowe dochodzenia.

Komenda powiatowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domu (rewizyę domową), czy uczyniono zadość obowiązkowi zgloszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielenia wyjaśnień (§ 3).

Jeśli zaniechano zgloszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą—ponosi koszta dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

§ 5.

Zapiski gospodarcze, próbne omłoty.

Celem stwierdzenia wydatności plonów można producenta zobowiązać do dokonania próbnych omłotów zboża lub próbnego kopania roślin okopowych.

Wielkie przedsiębiorstwa rolne można zobowiązać, aby prowadziły zapiski co do wydatności plonów i zezwalały organom Zarządu wojskowego na wgląd w te zapiski.

§ 6.

Zakazy obrotu.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może:

a) zakazać sprzedawania płodów rolnych osobom, które nie zostały upoważnione do zakupna przez Zarząd wojskowy lub kupowania tychże od osób nie posiadających takiego upoważnienia;

b) przepisać ogólnie lub dla pewnych powiatów warunki, z zachowaniem których jedynie dozwolone jest kupno i sprzedaż lub każdy inny rodzaj obrotu płodów rolnych.

§ 7.

Zajęcie i kupno płodów rolnych.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może zarządzić ogólnie lub dla pewnych powiatów, że płody rolne—z wyjątkiem tych ilości, których producent sam potrzebuje dla wyżywienia swoich domowników, do obsiewu swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych– mają być zajęte i dostarczone przez posiadacza na oznaczone miejsca odbioru.

Iloći płodów rolnych, które po pokryciu powyżej określonego zapotrzebowania mają być oddane, oznaczy Komenda powiatowa według ilości głów członków rodziny i służby, rozmiaru posiadłości lub ilości sztuk bydła. Przytem może być ilość przeznaczona w obrębie pewnego obszaru do oddania ustanowiona także wspólnie dla większej ilości producentów.

Za zajęte płody rolne wypłaca się przy ich odstawie ustanowione każdego czasu ceny w gotówce.

§ 8.

Omłot, odstawa, przechowanie.

Komenda powiatowa może:

a) oznaczyć terminy, do których zajęte płody rolne muszą być wymłócone i odstawione;

b) zarządzić młockę i odstawę zajętych płodów rolnych na koszt producenta, także przed upływem tych terminów;

c) wydać stosowne zarządzenia, by zajęte płody rolne były odpowiednio przechowane

Przytem można użyć sił roboczych, maszyn i urządzeń gospodarczych innych producentów, zająć składy i wyznaczyć za to odszkodowania.

§ 9.

C e n y.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi osobnem rozporządzeniem ceny płodów rolnych (§ 1) jakoteż za ich przemiał, przeróbkę i transport do miejsca odbioru.

§ 10.

Urególowanie zużycia.

Jeneralne Gubernatorstwo może w drodze roz-

porządzenia:

a) zakazać zużycia płodów rolnych dla pewnych celów, lub też ograniczyć konsumcyę do pewnych ilości na osobę lub sztukę bydła i dzień:

b) uregulować zaopatrzenie ludności poszczególnych gmin w środki żywności w ten sposób, że pobór ich dozwolony jest tylko przez umyślnie w tym celu ustanowione organa (komitety spożywcze) lub przez Zarządy gminy;

c) ograniczyć ruch młynów i przedsiębiorstw przemysłowych przerabiających płody rolne, ustanowić nad niemi nadzór lub zamknąć je.

§ 11.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu wydanego na jego podstawie będą o ile czynność ta nie podlega surowszej karze—karane przez Komendę powiatową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Obok kary aresztu może być nałożoną grzywna aż do oznaczonego najwyższego wymiaru.

§ 12.

Przepadek.

Obok kary (§ 11) można orzec też przepadek płodów rolnych, które stanowią przedmiot orzeczenia karnego. Jeżeli towary już sprzedano, można orzec także przepadek ceny kupna.

Przepadek zatajonych zapasów (§§ 2, 3, 4) można orzec także wtedy, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może z cen uzyskanych za skonfiskowane płody lub z uznanych za przepadłe kwot pieniężnych przyznawać osobom, które wyróżniły się przy odkryciu karygodnego czynu wynagrodzenia co najwyżej w wysokości takiej uzyskanej ceny lub kwoty.

§ 13.

Ogłoszenie.

Oprócz obowiązującego ogłaszania ustaw, rozporządzeń i zarządzeń Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (rozporządzenie z dnia 1 stycznia 1917 r. Nr. 1 Dz. rozp.), będą przepisy, wydane na podstawie niniejszego rozporządzenia ogłaszane w dziennikach urzędowych Komend powiatowych, w których wchodzą one w życie, ponadto podawane do ogólnej wiadomości przez umieszczenie w dziennikach, publiczne ogłaszanie i jeszcze w inny używany na miejscu sposób.

§ 14.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 11-go czerwca 1916 r. Nr. 61 Dz. rozp. z dnia 21-go lutego 1917 r. Nr. 28 Dz. rozp., z dnia 30-go września 1917 r. Nr. 82 Dz. rozp. znosi się.

§§ 2, 3, 4 i 7 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r. Nr. 61 Dz. rozp. nie stosują się do płodów rolnych.

§ 15.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

587.

Uregulowanie obrotu zbożem.

rozp. z 11.7. 1918.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r, Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Zboże.

Zbożem w myśl niniejszego rozporządzenia jest pszenica, żyto, jęczmień, owies, proso, gryka (hreczka,) wyka i bobik, oraz mieszanka wyżej wymienionych płodów rolnych, jakoteż przetwory i odpadki uzyskane z ich przemiału.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy zboża, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość rodzaj i miejsce przechowania. Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Komenda powiatowa oznaczy w jakich terminach, w jaki sposób i w jakich miejscach należy zgłoszenia dokonać

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy zboża, z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, do obsiewu swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych są zajęte. Następstem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać kupować o ile w tem rozporządzeniu lub też za pomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia. Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość zboża, które każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego w § 3 i ustanawia terminy, do których odstawa musi być wykonana.

Ilości wyznaczone do oddania winny być dostawione do miejsc odbioru, wskazanych przez Komendę powiatową.

§ 5.

Ceny.

Ceny odbioru zboża ustalone zostaną osobnem rozporządzeniem.

§ 6.

Przemiał.

Komenda powiatowa może ruch młynów ograniczyć, ustanowić nad nimi nadzór lub zamknąć je.

Stopień przemiału i zapłata za mielenie, oznaczone zostaną osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Przeróbka.

Zboże (§ 1) wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe, które służą do przeróbki zboża, a takiego pozwolenia nie posiadają pozostają zamknięte.

§ 8.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaoatrzenie nieproducentów w zboże i przetwory młynarskie unormowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 9.

Postanowienia karne.

Przekroczenia t go rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11 rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 10.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 3-go lipca 1917 r., dotyczące zajęcia zboża i produktów młynarskich, Nr. 59 Dz. rozp., znosi się.

§ 11.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

588.

Uregulowanie obrotu sianem i słomą,

(rozp. z 23./6. 1918 r.)

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Siano i słoma.

Przez siano rozumieć należy w myśl tego roz-

porządzenie siana łąkowe i potraw (otawę), siano z koniczyny wszelkiego rodzaju, z lucerny, seradeli i esparcety, jak również i odpadki (wytrząski) z tych rodzajów siana, przez słomę zaś słomę pszenną, żytnią, jęczmienną, owsianą, z rzepaku, prosa i gryki (hreczki).

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy siana i słomy, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania.

Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Terminy zgłaszania, sposób i miejsce w którem zgłoszenie ma nastąpić, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy siana i słomy z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje na paszę i ściółkę dla swego bydła lub prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać i kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia. Interesy, zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość siana i słomy, którą każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego w 3-cim i ustanawia terminy, do których odstawa musi być wykonana.

Ilości wyznaczone do odstawy, odbierać będą legitymowani zastępcy organizacyi, którym powierzono skup i płacić gotówką przy odbiorze.

§ 5.

Ceny.

Dla zajętych zapasów ustanawia się następujące ceny odbioru:

18 K za siano łąkowe, potraw i wytrząski,
21 K za siano z koniczyny, lucerny, seradeli i esparcety,
12 K za słomę żytnią okłotową (młóconą cepem),
9 K za wszelkie inne rodzaje słomy.

Ceny rozumieją się za 100 kg. loco miejsce produkcyi, za towar zdrowy, suchy i niezepsuty; jeżeli towar tym warunkom nie odpowiada, nostępuje odpowiednie obniżenie ceny.

Przy odbiorze prasowanego siana i słomy, dolicza się do ceny odbioru dodatek 3 K. za 100 kg., w czem mieszczą się koszta prasowania i drutu do wiązania.

Producenci są obowiązani dostawić siano i słomę, przeznaczone do oddania, własnym kosztem do miejsc prasowania lub innych miejsc odbioru na odległość nie przenoszącą 3 kilometrów. W razie odstawy na dalszą odległość należy się wynagrodzenie którego wysokość unormowana będzie osobnem zarządzeniem.

§ 6.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w siano i słomę unormowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie polegają postanowieniom karnym § 11 rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Przytem można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 3-go lipca 1917 r. Nr. 60 Dz. rozp., dotyczące zajęcia siana oraz rozporządzenie z dnia 20-go grudnia 1917 r. Nr. 99 Dz. rozp., dotyczące zajęcia słomy znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

589.

Uregulowanie obrotu nasionami roślin oleistych.

(rozp. z 25./6. 1918.)

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Rośliny oleiste.

Nasionami roślin oleistych w myśl niniejszego rozdorządzenia są: mak, rzepak siemię lniane i konopne, nasiona gorczycy, lnianki, słonecznika, pszonaku oraz wszelkie inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy kto zachowuje nasiona roślin oleistych (§ 1) jest obowiązany zgłosić pisemnie zapas z podaniem ilości, rodzaju i miejsce przechowania w oddziale rolniczym Ko endy powiatowej.

Termin, w którym należy zgłoszenia dokonać, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Z a j ę c i e.

Zapasy nasion roślin oleistych (§ 1) są zajęte na rzecz Zarządu wojskowego. Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu w jego własnem gospodarstwie, a to w ilości:

5	kg na morgę	maku,
8	„ „ „	rzepaku, lnianki i gorczycy,
60	„ „ „	konopi,
100	„ „ „	lnu.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać ani też sprzedawać względnie kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu nakazowi są nieważne.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Producent obowiązany jest odstawić wszelkie zajęte zapasy nasion roślin oleistych do miejsc odbioru, wyznaczonych przez Komendę powiatową, a to w terminie ustalonym przez tę Komendę.

§ 5.

C e n y.

Za dostarczone przez producentów nasiona roślin oleistych obowiązują ceny odbioru ugodzone z nimi w umowach co do uprawy i odstawy. Dla tych dostaw, co do których nie zawarto żadnej umowy, ustanawia się nastąpujące ceny odbioru:

mak	K. 200
rzepak ozimy i letni, siemię lniane i konopne i nasienie gorczycy	„ 115
nasienie lnianki . . .	„ 80
nasienie słonecznika niełuszczone	„ 70
nasienie pszonaku . . .	„ 60

Ceny rozumieją się za 100 kg netto, loko magazyn odbioru, za towar dobry niezepsuty, czysty, suchy. Ceny na inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju, oznaczy Komenda powiatowa w każdym wypadku przy odbiorze.

W razie gorszej jakości cena ulega odpowiedniemu obniżeniu.

§ 6.

Przeróbka

Nasiona roślin oleistych mogą być przerabiane tylko za pisemnem zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, w fabrykach stojących pod nadzorem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wszystkie inne fabryki oleju i prasy oleju wszelkiego rodzaju zostają zamknięte.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11, rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 20-go lipca 1917 r., Nr.

68 Dz. rozp. dotyczące zajęcia nasion roślin oleistych, znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

590.

Uregulowanie obrotu ziemniakami

rozp. z 29./6. 1918 r.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy ziemniaków, winien na żądanie Komendy Powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania.

Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Komenda powiatowa oznacza w jakich terminach, w jaki sposób i w jakich miejscach należy zgłoszenia dokonać.

§ 2.

Zajęcie.

Zapasy ziemniaków, z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, do obsadzenia swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać względnie kupować o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 3.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość ziemniaków, którą każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego § 2-gim. Producenci winni ilości, przeznaczone do oddania, odstawić do miejsca odbioru w terminie, oznaczonym przez Komendę powiatową.

§ 4.

Ceny.

Za ziemniaki odstawione aż do dnia 3-go sierpnia 1918 r,. włącznie ustanawia się cenę odbioru wynoszącą 50 K.

Z każdym następnym dniem obniża się ją o 50 halerzy. tak iż dnia 20-go września 1918 r. wynosić będzie cena odbioru 26 Koron.

Od 20-go do 30-go września 1918 r,. pozostaje cena 26 Koron w mocy.

Od 1-go października 1918 r. ustanawia się cenę odbioru wynoszącą 22 Korony.

Powyższe ceny rozumieją się za 100 kg netto, loko stacya kolei żelaznej szeroko- lub wązkotorowej.

Przy dostawie ziemniaków do 30-go września łącznia nie należy się producentowi żadne wy..agrodzenie za dowóz.

Od 1-go października 1918 r., obowiązany jest producent do bezpłatnej odstawy tylko na odległość 7 km. Przy większych odległościach należy mu się za każdy kilometr ponad odległość 7 km. wynagrodzenie za dowóz, wynoszące 30 halerzy od 100 kg.

Inne warunki dostawy ustanowione zostaną osobnemi zarządzeniami.

§ 5.

Przeróbka.

Ziemniaki wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe służące do przeróbki ziemniaków, które takiego pozwolenia nie posiadają, pozostają zamknięte.

§ 6.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w ziemniaki unor-

mowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia, lub przepisów wydanych na jego podstawie, podlegają pod postanowienia karne § 11-go rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r. Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenia z dnia 8-go sierpnia 1917 r., Nr. 69 Dz. rozp., dotyczące zajęcia ziemniaków, znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

591.

Uregulowanie obrotu owocami stączkowymi oraz nasionami

(rozp. z 29.6. 1918.)

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r. Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Owoce strączkowe i nasiona.

Przez owoce strączkowe w myśl niniejszego rozporządzenia rozumieć należy groch, peluszkę, fasolę, bób, soczewicę i łubin; przez nasiona zaś nasiona roślin okopowych i pastewnych wszelkiego rodzaju, nasiona koniczyny, traw i warzyw.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy owoców strączkowych lub nasion, winien na żądanie Komędy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj miejsce przechowania. Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Terminy zgłaszania, sposób i miejsce, w którem zgłoszenie ma nastąpić, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Zakaz obrotu.

Owoce strączkowe i nasiona (§ 1) wolno sprzedawać tylko osobom, upoważnionym do tego przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe i opatrzonym odpowiedniemi legitymacyami i tylko tym osobom dozwolone jest ich kupno, o ile osobnemi zarządzeniami obrót tymi produktami nie zostanie w inny sposób uregulowany.

§ 4.

Ceny.

Ceny za owoce strączkowe i nasiona ustanowione zostoną osobnemi zarządzeniami.

§ 5.

Przeróbka.

Owoce strączkowe i nasiona (§ 1) wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe, przeznaczone do przeróbki tych produktów a nie mające takiego pozwolenia, pozostają zamknięte.

§ 6.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w owoce strączkowe unormowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podlegają postanowieniom karnym § 11 rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr 37 Dz. rozp. dotyczącego zużyt-

kowania zbiorów rolnych.

Przytem można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzen.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 17-go lipca 1917 r., Nr. 67 Dz. rozp. dotyczące zajęcia prosa, hreczki, owoców strączkowych oraz innych nasion znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

592.

Ograniczenie obrotu miodem i jego przerabiania.

(rozp. z 24.6. 1918)

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4 lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuly, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Osoby, posiadające w gospodarstwie conajmniej 5 kg. miodu. jakiegokolwiek rodzaju (w plastrach, z centryfugi, gniecionego i t. d.) są obowiązane sprzedać go kupcom legitymowanym przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centralę surowców).

Zapasy ponad 5 kg. winien jest przechowujący zgłosić w przynależnej Komendzie powiatowej (Referacie surowców) do dnia 20-go lipca 1918 r.

Miód wytworzony po dniu 20-go lipca 1918 r, mają producenci w ciągu 8 dni zgłosić w Komendzie powiatowej (Referacie surowców) i sprzedać legitymowanym skupywaczom.

§ 2.

Przeróbka miodu. jakoteż każda inna sprzedaż poza wyjątkami dozwolonymi § 3-cim i 4-tym tego rozporządzenia, są wzbronione.

Wywóz poza granice powiatu dozwolony jest tylko na podstawie certyfikatu przewozowego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrali surowców).

§ 3.

Drobnym Handlarzom wolno do dnia 15-go sierpnia 1918 r, sprzedawać detalicznie zgłoszone przez nich zapasy. Pozostałe jdszcze po tym terminie zapasy mają być sprzedane legitymowanym kupcom.

§ 4.

Ilości miodu potrzebne dla zaopatrzenia ludności c. i k. obszaru administracyjnego, będą oddane do rozporządzenia wydziałowi aprowizacyjnemu Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Po dniu 15-ym sierpnia 1918 r., dozwoloną będzie sprzedaż miodu tylko w sklepach wyznaczonych przez wydział aprowizacyjny Komendy powiatowej i to po ustanowionej cenie.

§ 5.

Jako najwyższą cenę, która przy zakupnie ma być płacona za funt rosyjski czystego, z centryfugi, niefałszowanego miodu oznacza się K. 4.80.

Miód gorszego gatunku należy odpowiednio niżej oceniać.

Miód w plastrach ma być płacony według zawartości miodu i wosku.

Spory między stronami i kupującymi rozstrzyga Komenda powiatowa (Referat surowców).

§ 6.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane w myśl § 9 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r. Nr. 61 Dz. rozp.

§ 7.

Rozporządzenie to nie narusza rozporządzenia z dnia 22-go grudnia 1917 r., Nr. 1 Dz. rozp., z r. 1918 dotyczącego ograniczenia obrotu woskiem pszczelnym.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

593

Dostarczanie masła, jakoteż ograniczeń obrotu masłem, twarogiem i serem.

(rozp. z 28.6. 1918.)

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Każdy kto posiada krowy jest obowiązany miesięcznie sprzedawać od każdej krowy po jednym funcie rosyjskim masła kupcowi legitymowanemu przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centralę surowców).

§ 2.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe przepisuje każdej gminie i każdemu właścicielowi dóbr mającą się dostawić ilość.

§ 3.

Cena masła, którą legitymowany kupiec ma producentowi zapłacić, zostaje ustanowiona na:

K. 7·20 za jeden rosyjski funt czystego, niezepsutego i niesolonego masła,

K. 6·80 za jeden rosyjski funt solonego masła.

Niesolone masło może zawierać conajwięcej wody 16% solone masło zaś wody conajwyżej 18% a conajwięcej 3% soli.

Masło, które tym warunkom nie odpowiada, należy stosunkowo niżej ocenić.

§ 4.

Handel masłem, twarogiem i serem jest wolny w obrębie każdego powiatu. Wywóz tych towarów poza granicę powiatu jest dozwolony tylko na podstawie certyfikatu przewozowego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrali surowców).

§ 5.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą o ile czyn taki nie podpada pod surowsze postanowienie karne, karane przez Komendę powiatową grzywną do 10.000 K. albo aresztem do 6 miesięcy.

W wypadkach przekroczenia § 4 tego rozporządzenia będzie obok kary orzeczony także przepadek towaru.

§ 6.

Postanowienia §§ 1—3 nie mają zastosowania w powiatach chełmskich, dąbrowskim, hrubieszowskim i tomaszowskim.

Postanowienia § 4 odnoszą się do całego obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

594.

Zajęcie towarów korkowych.

(rozp. z 24/6 1918.)

Na podstawie § 7-go rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. dotyczęcego zaopatrywania ludności w nięzbędne artykuły, zarządza się co następuje:

§ 1.

Drzewo korkowe i wszystkie z korka wyrabiane artykuły, jak ozdobne drzewo korkowe i okruchy, odpadki śrut korkowy, mączka korkowa, oraz wszystkie przy zużytkowaniu korka powstające pozostałości, nowe i używane korki, czopy i płyty korkowe, pierścienie korkowe, wreszcie wszytkie inne niewymienione powyżej wytwory korkowe (także używane), o ile znajduje się w nich korek w postaci niezmienionej i nie połączony ściśle z innymi materyałami (a więc nie n. p. kamienie korkowe, linoleum, środki izolacyjne i t. d.) podlegają zajęciu.

§ 2.

Osoby, które rozporządzają zapasem wyżej wymienionych towarów o wadze ponad 1 kilogram, są zobowiązane zgłosić go pisemnie w przeciągu 14 dni w komendzie powiatowej miejsca składu. Zwolnienie od oddania zgłoszonych ilości jest zawisłem od zezwolenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrali surowców).

§ 3.

Do zakupna wyżej wymienionych towarów są upoważnieni obok komendy powiatowej wyłącznie tylko uwierzytelnieni przez Jeneralne Gubernatarstwo wojskowe (Cętrale surowców) skupywacze szmat.

Przy zakupnie będą płacone ceny następujące:

1. drzewo korkowe (surowiec za 100 kg K 620,
2. ozdobne drzewo korkowe za 100 kg K 445,
3. przedmioty z korka
   a) większe przedmioty jak płyty, kręgi pierścienie itp. nowe lub zdatne jeszcze do użycia, jeśli całkowicie obrobione za 100 kg . . . . K 880,
   jeśli częściowo jeszcze z szorstką korą za 100 kg . . . . K 620,
   b) korki flaszkowe i beczkowe, nowe bez względu na wielkość, złej jakości za 1 kg . . . . K 26,
   średniej jakości za 1 kg . . . . . K 56,
   dobrej jakości za 1 kg . . . . . K 90,
   korki flaszkowe i beczkowe rozmaitej jakości za 1 kg . . . . K 62,
   c) korki używane, nie połamane, za 1 kg K 9,
4. odpadki korkowe t. j. odpadki przy fabrykacyi korka i połamane korki za 100 kg . . . . K 90,
5. śrut (równomiernie rozdrobniony) za 100 kg . . . . K 105,

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez komendę powiatową według § 9 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r. Nr. 61 Dz. rozp.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

595

Uregulowanie obrotu workami.

rozp. z 21.5. 1918).

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły, zarządza się co następuje:

§ 1.

Przedmiot rozporządzenia.

Jako worki w myśl niniejszego rozporządzenia należy uważać wszystkie nowe, jakoteż stare, używane i wymagające naprawy worki o pojemności wyżej 16 kg. (1 Pud) zboża a to bez względu na ich pierwotne przeznaczenie jak również na rodzaj materyału, z jakiego są sporządzone.

§ 2.

Zajęcie i wywłaszczenie.

Wszystkie na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego znajdujące się worki (§ 1) zostają równnocześnie zaś zakazany wolny wywłaszczone, handel i obrot workami oraz ich przerabianie. Aż do ukończenia postępowania wywłaszczającego zostają worki zajęte.

§ 3.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy właściciel, posiadać lub przechowawca worków w ilości powyżej 10-ciu sztuk jest obowiązany zgłosić je we właściwej c. i k. Komendzie powiatowej do dnia 1-go lipca 1918 r.

§ 4.

Obowiązek oddania.

Każdy właściciel, posiadacz lub przechowawca worków, jest obowiązany odstąpić wszystkie swoje zapasy worków wynoszące ponad 10 sztuk legitymowanym przez Centralę dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie agentom „Zakładu dla zakupu i rozdziału worków c. i k. Centrali dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie“, skoro ci u niego zgłoszą i wylegitymują się a to po cenach odpowiednich na podstawie dowolnego porozumienia ustalonych.

Następujące ceny ustanawia stę jako odpowiednie:

za 5—6 pudowe (80—100 kg.) worki na mąkę cukier i nasiona . . . . od K. 7—do 9—
za 4—6 pudowe (65—100 kg. worki) na zbożei inne produkta . od K. 4—do 7—
za wszystkie mniejsze worki, jak również wszelkiej worki niezdatne do przechowania produktów (worki, na paszę treściwą, sól, melassę, nawozy sztuczne węgle i t. p.) . . . od K. 2—do 4—

Ceny te rozumieją się za worki używane, niepodarte, targowej jakości.

Za zupełnie nowe oraz za specyalnie dobrej jakości worki (lniane, konopne i t. d.) może być cena, ustanowiona jako odpowiednia, podwyższona do 50%.

Przy workach potrzebujących naprawy może nastąpić odpowiednia obniżka ceny aż do 25%.

W razie nie dojścia do skutku porozumienia co do ceny, oznacza ją c. i k. Komenda powiatowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców, przyczem za podstawę służy cena tu jako odpowiednia ustanowiona.

§ 5.

Wywłaszczenie.

Każdemu właścicielowi, posiadaczowi lub przechowawcy worków, wzbraniającemu się oddać swe zapasy legitymowanym agentom mimo zaofiarowania ceny odpowiedniej po myśli § 4-go niniejszego rozporządzenia, zostaną one przymusowo wywłaszczone.

Wywłaszczenie przeprowadza właściwa c. i k. Komenda powiatowa na wniosek legitymowanego agenta.

Na wypadek wywłaszczenia ma wywłaszczony jedynie prawo do połowy ceny odpowiedniej określonej § 4 niniejszego rozporządzenia

§ 6.

Zwolnienie dla celów handlowych, przemysłowych i rolniczych.

Od obowiązku oddania w myśl § 4-go tego rozporządzenia są zwolnione worki, których kupcy, przedsiębiorstwa przemysłowe i rolnicy potrzebują do dalszego prowadzenia swoich przedsiębiorstw.

Granice w jakich zwolnienie ma nastąpić określa na prośbę strony, właściwa c. i k. Komenda powiatowa.

§ 7.

Pokrycie zapotrzebowania ludności.

Celem pokrycia zapotrzebowania ludności urządzi Zakład zakupu i rozdziału worków przy c. i k. Centrali dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, przynajmniej po jednej składnicy dla drobnej rozsprzedaży worków w siedzibie każdej c. i k. Komendy powiatowej.

W składnicach dla drobnej rozsprzedaży sprzedawane będą worki na podstawie pozwoleń do zakupna, wydawanych przez c. i k. Komendy powiatowe stronom w miarę stwierdzenia istotnej potrzeby, a to po stałych cenach wedle cennika ogłaszanego od czasu do czasu przez c. i k. Centralę dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 8.

Urzędowe dochodzenia.

C. i k. Komenda powiatowa może w każdej chwili przez oględziny lub przeszukanie domu stwierdzić, czy obowiązkowi zgłoszenia nałożonemu § 3-cim tego rozporządzenia uczyniono zadość.

W razie zaniechania lub niezgodnego z prawdą zgłoszenia winna strona obowiązana do zgłoszenia ponieść koszta tego dochodzenia. Stosownie do wyników dochodzenia zarządzone być może wywłaszczenie po myśli § 5 i ukaranie po myśli § 9 tego rozporządzenia.

§ 9.

Postanowienia karne.

Kto zaniecha zgłoszenia przepisanego w § 3 tego rozporządzenia lub podaje przy zgłoszeniu nieprawdziwe okoliczności lub w tem współdziała,

kto wzbrania się dopełnić obowiązku oddania w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia,

albo w myśl § 1 i 2 tego rozporządzenia zajęte zapasy worków zatają albo bezprawnie usuwa z miejsca ich przechowania,

będzie karany przez c. i k. Komendę powiatową o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny grzywną do K. 10.000 lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Obok kary można w szczególności w razie zaniechania zgłoszenia po myśl § 3-go tego rozporządzenia orzec przepadek zapasów.

§ 10.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

596.

Zbierania surogatów herbacianych.

Z powodu dającego się odczuwać braku herbaty ogłasza się ludności co następuje:

Delikatne liście jerzyny i maliny, jak również

poziomek, w całym okresie wegetacyjnym aż do jesieni, zupełne młode, będącej mniej więcej w ósmej części ich ostatecznej wielkości, należy zbierać, po wyschnięciu rosy, suszyć na czystych płócienkach w powietrznych ciepłych lokalach a nie na słońcu, mieszać je często aż do ich lekkiego zakędzierżawienia się. W razie utrzymania delikatnego zapachu, zastępują one doskonale herbatę. Kwiat krwawnika, liście i kwiat tarniny i owoc dzikiej róży (róża polna) zastępują również doskonale herbatę.

Dobrą mieszankę herbaty otrzymuje się z 30 części liści poziomkowych, 15 części malinowych i 8 części jerzynowych, następnie 50 części kwiatu lipowego, 40 części barwicy wonnej i 10 części liści orzechowych.

Ludność, a specyalnie młodzież szkolną wzywa się do intenzywnego współudziału w zbieraniu tych roślin, a zarządy szkół uprasza się udzielać młodzieży objaśnień i zachęcać takową w myśl powyższych wskazówek.

597

Uregulowanie obrotu wczesnymi owocami.

Niniejszem podaje do ogólnej wiadomości szczegóły dotyczące obrotu wczesnymi owocami, wyrabiania marmolady, wina owocowego, octu winnego, wódki owocowej i spirytusu wytworzonego z wina owocowego (koniaku owocowego).

1. Przedmiot i objętość rozporządzenia.

Przy ocenianiu obrotu owocami służy jako wytycznia to, że wszystkie niniejszem rozporządzeniem objęte zarządzenia odnoszą się wyłącznie tylko do owoców wczesnych.

Obrót owocami późnymi (zimowymi i wytworami z tąd powstałemi będzie unormowany osobnemi rozporządzeniami.

2. Obrót uwocami wczesnymi.

Jako owoce wczesne po myśli tego rozporządzenia należy uważać te owoce każdego rodzaju, które dojrzewają przed 31. sierpnia.

Owoce dojrzewające po upływie tego czasokresu należy uważać jako późne.

Obrót wczesnymi owocami w obszarze Jen. Gub wojsk. podlega zezwoleniem na wywóz tej Komdndy powiatowej, z której obszaru ma być wywieziony.

Inne dokumenta lub zezwolenie na przewóz owoców w ausr-węg obszarze okupacyjnym są zbyteczne.

Do wywozu wczesnego owocu poza granice Jen. Gub. wojsk. są potrzebne: listy przesyłkowe, poświadczenia przewozowe przepisane rozp. Oe. S. Präs. Nr. 5226/18 a wystawione przez Centralę zakupna jarzyn i owoców przy Jen. Gub. wojsk. w Lublinie.

Te dokumenta przewozowe będą bezpłatnie wygotowane i przesłane.

3. Sporządzanie marmolady i owoców suszonych.

Sporządzanie marmolady jest zawisłe od zezwolenia Jen. Gub. wojsk.

W prośbie musi być wymienione miejsce fabrykacyi, urządzenie i zdolność wytwórcza, oraz ilość przerobić się mającego owocu.

Do prośby należy następnie, dołączyć dowód ilości z zużyć się mającego cukru przy wyrobie marmolady, oraz zkąd tenże pochodzi.

Gdyby jednak wytworzono marmoladę bez cukru to należy podać w podaniu dokładnie sposób w jaki konserwowanie nastąpi, oraz podać zestawienie wyniku końcowego.

Cały zapas sporządzonej marmolady, należy zgłostć i oferować Centrali owoców przy c. i k. Jener. Gub. wojskowem

Sporządzanie owoców suszonych każdego rodzaju nie podlega żadnym ograniczeniom, jednak gotowy towar należy również zgłosić i zaoferować Centrali zakupu jarzyny i owoców przy Jen. Gub. wojsk.

4. Wytwarzanie wina owocowego i octu.

Wytwarzanie wina i octu owocowego dla celów domowych nie podlega żadnym ograniczeniom, jednak wytwarzanie większych ilości, dla celów handlowych oraz wytwarzanie fabryczne podlega zezwoleniu Jener. Gub. wojsk. Odpowiednie prośby muszą zawierać ilość owoców na ten cel użyć się mających oraz powiat z którego owoce będą pobrane.

5. Wytwarzanie wódki owocowej i spirytusu.

Wytwarzanie wódki owocowej i spirytusu z wina owocowego (Koniak owocowy) jest związane zezwoleniem Jener. Gub. wojsk.

W każdym jednak razie do wytworzenia wódki owocowej mają być użyte owoce, które się nie nadają do użytku dla ludzi.

Pędzenie spirytusu z dzikich owoców nie pod-

lega ograniczeniu.

Wszystkie prośby skierowane do Jen. Gub. wojsk. a odnoszące się do powyższego rozporządzenia, muszą być przedkładane bezwarunkowo przez przynależną Komendę powiatową.

Prośby należy należycie ostemplować, gdyż w razie przeciwnym zostaną, odrzucone.

598.

Ponowne ogłoszenie przepisów o doraźnem postępowaniu.

(z 15.6. 1918.)

Rozporządzeniami c. i k. Naczelnej Komendy armii, Op. Nr. 32183 z 16-go marca 1915 r. i Q. Nr. 37906 z 13-go marca 1917 r. podporządkowano w myśl § 481 u. 2 w. pr. k. wszystkich mieszkańców terytoryów Królestwa Polskiego i obsadzonych przez c. i k. wojska oraz ich sprzymierzeńców, prawu doraźnemu na wypadek popełnienia następujących zbrodni, jako to:

1. zbrodni nieuprawnionego werbunku (§§ 306 i 307 w. u. k.),

2. zbrodni nakłaniania i pomagania do naruszenia zaprzysiężonego obowiązku pełnienia służby wojskowej i udzielenia pomocy zbiegłym żołnierzom (§§ 314, 316 i 318 w. u. k.),

3. zbrodni szpiegostwa (§ 321 w. u. k.) i innych czynów skierowanych przeciwko sile zbrojnej państwa (§ 327 w. u. k.),

4. zbrodni zdrady głównej (§ 334 w. u. k.),

5. zbrodni obrazy Majestatu (§ 339 w. u. k.),

6. zbrodni zakłócenia spokoju publicznego (§ 341 w. u. k.),

7. zbrodni rozruchu (§ 349 w. u. k.),

8. zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności (§ 362 w. u. k. we wszystkich trzech wypadkach,

9. zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe czyny lub opuszczenia popełnione na kolejach żelaznych wśród okoliczności szczególnie niebezpiecznych (§ 364 w. u. k.),

10. zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie i stawianie przeszkód na rządowych telegrafach (telefonach) (§ 366 w. u. k.),

11. zbrodni morderstwa (§§ 413 i 414 w. u. k.) zabójstwa (§§ 419 do 421 w. u. k.) podpalenia (§§ 448—453 w. u. k.) i zbrodni rabunku (§§ 483, 490, 491 w. u. k.),

12. zbrodni kradzieży (§ 457—465a, 466 i 467 w. u. k.) i sprzeniewierzenia (§ 472 w. u. k.) jeśli suma jednorazowo lub na kilka zawody skradzionych lub sprzeniewierzonych rzeczy kwotę 1000 (tysiąca) koron przewyższa, zbrodni sprzeniewierzenia (§ 474 w. u. k.) i oszustwa (§§ 502—506 w. u. k.) jeśli wartość przedmiotów na jeden lub kilka zawodów sprzeniewierzonych, względnie wyłudzonych sumę 2000 (dwa tysiące) koron przenosi.

Przestrzega się przed popełnianiem tych zbrodni, ponieważ każdy, który się winnym staje jednej z powyższych zbrodni będzie doraźnie sądzony i śmiercią karany

Postanowienia ogólne.

1. Przepisy o postępowaniu doraźnem mają także pełne zastosowanie w myśl § 15 w. u. k. w wypadkach usiłowania jakoteż wedle § 11 w. u. k. w razie współwiny lub uczestnictwa w zbrodniach postępowaniem doraźnem zagrożonych.

2. Przy tych wyżej wymienionych zbrodniach, które już w ustawie zagrożone są karą śmierci przez powieszenie, zapada również w postępowaniu doraźnem ta sama kara, przy innych zaś zbrodniach kara śmierci przez rozstrzelanie.

3. Osoby podlegające królewsko-polskiemu sądownictwu o tyle tylko podpadają postępowaniu doraźnemu o ile w myśl § 8 rozporządzenia z 25-go sierpnia 1917 r., Nr. 71 Dz. rozp., dochodzenie i ukaranie c. i k. sądom wojskowym zastrzeżone zostało.

Wyżej powołany § 8 opiewa:

C. i k. sądom wojskowym jest zastrzeżone dochodzenie i karanie:

1. wszelkich przestępstw popełnionych przez osoby należące do siły zbrojnej Monarchii austryacko-węgierskiej albo do jej orszaku tudzież przez jeńców; jeżeli w sprawie karnej obok takich osób uczestniczą obwinieni podlegający sądom cywilnym, może sąd wojskowy postępowanie przeciw nim sam przeprowadzić albo pozostawić je właściwemu sądowi cywilnemu;

2. zbrodni przeciw sile zbrojnej, t. j. nieuprawnionego werbunku, nakłanania lub pomocy do naruszenia zaprzysiężonego obowiązku służby wojskowej, szpiegostwa i innych czynów skierowanych przeciw c. i k., przeciw polskiej lub też przeciw sile zbrojnej z niemi sprzymierzonej (§ 327 w. u. k.), dalej zbrodni zdrady głównej, obrazy Majestatu i członków Domu Cesarskiego, zakłócenia spokoju publicznego, buntu lub rozruchu, wreszcie przestępstw wymienionych w rozporządzeniach Naczelnego wodza armii z 15-go września 1915 r., Nr. 39 Dz. rozp. i z 8-go marca 1916 r., Nr. 51 Dz. rozp.;

3. tych przestępstw, które popełnione zostały na szkodę c. i k. lub polskiej albo z niemi sprzymierzo-

nej armii, na szkodę osób należących do tych armii lub do ich orszaku, tudzież na szkodę c. i k. Zarządu wojskowego.

Jeżeli o ten sam czyn karygodny wdrożono postępowanie w c. i k. sądzie wojskowym i w sądzie polskim, ma tenże na żądanie sądu wojskowego postępowanie zastanowić i akty przesłać sądowi wojskowemu.

599

Bandytyzm.

W ostatnich czasach stwierdzono znaczne zwiększenie się wypadków bandytyzmu. Powodem tego zatrważającego zjawiska jest między innymi wielka ilość dezerterów i zbiegłych jeńców wojennych, niemniej chciwość wielu osobników z pomiędzy tut. mieszkańców.

Aby powstrzymać rozszerzające się zło ogłasza się postanowienia Naczelnej Komendy armii (reskrypt K. Nr. 3157/16).

1) Zbrodniarze i współwinni podlegają sądowi doraźnemu (kara śmierci),

2) Domy względnie miejscowości, które zbrodniarzom służyły za kryjówkę, będą spalone, o ile o zbrodniarzach i ich kryjówcę wcześniej nie doniesiono.

3) Wójcia (sołtysi) którym będzie dowiedzione, że wiedzieli o pobycie bandytów w obrębie ich władzy podległym i o tem nie donieśli, uznani będą za współwinnych.

4) Z miejscowości podejrzanych brać się będzie zakładników.

Oprócz tego zarządza c. i k. Komenda powiatowa jak następuje:

1) Wójcia (sołtysi) mają zwracać pilną uwagę na ludzi obcych, pojawiających się w gminie (wsi) i pilnować obowiązku meldowania obcych. Jeżeli obcy nie ma legitymacyi osobistych lub legitymacye niewystarczające należy donieść, o tem bezzwłocznie c. i k. Żandarmeryi.

2) Warty nocne, stosownie do rozporządzenia z dnia 15/27 października 1866 należy wyznaczać i często wizytować, aby sumienie pełnili swą służbę. Wizytowanie wart ma przeprowadzać Wójt, Sołtys lub organ gminny, w tym celu wyznaczony Niedbałych stróżów nocnych należy karać grzywną lub aresztem.

Miejscowości, w których zdarzają się nocne napady rabunkowe, obłożone zostaną odpowiednimi karami, jeżeli przy dochodzeniu okaże się że bandyci pochodzą z tej miejscowości albo że nie było straży nocnej względnie straż zaniedbała swe obowiązki

3) Okoliczność, że bandyci najczęściej są dobrze uzbrojeni i mają pod dostatkiem amunicyi wskazuje na to, że jest wiele broni i amunicyi znajduje się wśród ludności. Wzywam zatem mieszkańców wsi, aby w interesie własnym i w interesie publicznego bezpieczeństwa wspierali Żandarmeryę w akcyi przeprowadzenia rozbrojenia, a to w ten sposob. że doniosą Żandarmeryi o każdem nielegalnem posiadaniu broni lub amunicyi, o którem się dowiedzą. Samo przez się rozumi się, że nazwisko donoszącego pozostanie w tajemnicy.

Mnożą się również wypadki użycia broni przez bandytów w zetknięciu się z żandarmami. Współwinni tego rodzaju gwałtownego oporu z bronią w ręku zostaną jako współwinni usiłowanego morderstwa na osobach wojskowych, pociągnięci do odpowiedzialności przez sądy doraźne i ulegną karze śmierci przez powieszenie i nie mogą mieć nadzieji na ich ułaskawienie

Podaje się przytem do wiadomości, że z dwóch bandytów, którzy w Puławach stawili opór czynny patroli żandarmów, jeden z nich został zabity przez żandarma na miejscu, drugi skazany w dniu 17. lipca br. przez wojskowy doraźny na karę śmierci przez powieszenie i wyrok natychmiast wykonany.

Zaznacza się również, że mieszkańcy, którzy przytrzymują bandytów (uzbrojonych obcych osób) w swem mieszkaniu lub w jakikolwiek inny sposób udzielaę im pomocy, ulegną karze najsurowszej w drodze sądów wojskowych doraźnych.

Powyższe zarządzenia należy ogłosić w obrębie gminy za pośrednictwem sołtysów ewentualnie i duchowieństwa lub nauczycielstwa i przy każdej sposobności je przypominać.

Za należyte ogłoszenie tych zarządzeń, czynię osobiście odpowiedzialnymi Wójtów, sołtysów i pisarzy gminnych.

600.

Kurs rubla

Na podstawie rozporządzenia Jenerał- Gubernatorstwa Wojskowego J. 19.201-18 , (względnie rozp. Naczelnej Komendy Armii Nr. Q. 60579) kurs urzędowy rubla został oznaczony od 28. maja 1918 na

200 koron za 100 rubli

Na podstkwie rozporządzenia Jenerał- Gnbernatorstwa Wojskowego J. 23570-18 (względnie rozp. Naczelnej Komendy Armii Nr. Q. 60579) kurs urzędowy rubla został oznaczony od 24. czerwca 1918 na

180 koron za 100 rubli.

601.

Powrót do kraju.

C. i k. Komenda powiatowa podaje niniejszem do publicznej wiadomości odezwę Ekspozytury Wydziału Reemegracyjnego przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w Lublinie Krakowskie Przedmieście L: 51, celem zastosowania w danych wypadkach.

Uprzejmie zawiadamiamy, że król. polsk. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otworzyło w Lublinie Ekspozyturę Wydziału Reemegracyjnego, która zajmować się będzie wszelkiemi sprawami wchodzącymi w zakres reemigracyi.

Podania o powrót do kraju należy wobec tego z okupacyi austryacko-węgierskiej skierowywać tylko do Ekspozytury Lubelskiej, gdyż wysyłane do Warszawy będą one i tak zwracane do Lublina dla załatwienia.

Wobec ciągłego nadysłania podań niedokładnych, zmuszeni jesteśmy prosić W. Panów o rozpowszechnienie załączonego wzoru podania, w którym są dokładne wskazówki jak należy poszczególnie rubryki wypełniać Przytem dodajemy, że tylko podania pisane na takich, jak załączony wzór formularzach, będą załatwiane; formularze nabyć można w biurze naszem po 30 hal. za sztukę. Od każdego podania opłaca się u nas 4 kor. 50 hal., które należy nadsyłać równocześnie z podaniem.

Na skutek podania wydział reemegracyjny wystara się o piśmienne pozwolenie na powrót do kraju i wręczy lub przeszle do rąk proszącego to pozwolenie, w tym drugim wypadku, t. j. wtedy kiedy petent życzy sobie, aby pozwolenie było mu nadesłane, powinien załączyć do podania odpowiednią kwotę na przesyłkę pocztową.

Prosząc o podanie niniejszego do jaknajszerszej wiadomości, pozostajemy

z poważaniem
EKSPOZYTURA LUBELSKA
Wydziału Reemegracyjnego.
przy M. S. W.

Wzór formularza.

Miejscowość...dnia...191 r. Nr.....................

Podanie do Wydziału Reemigracyjnego.

przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

1. Powrót z	dokładny adres uchodźcy na wygnaniu, o powrót którego stara się rodzina
2. Nazwisko uchodźcy	nazwisko uchodźcy—dokładnie i wyraźnie
3. Imię	imię uchodźcy—dokładnie i wyraźuie
4. Imiona rodziców	imię cjca i imię matki uchodźcy, o powrót którego stara się rodzina
5. Data urodzenia	dzień, miesiąc i rok urodzenia uchodźcy
6. Miejsce urodzenia	wieś (lub miasto). gmina, powiat l gubernia, gdzie uchodźca się urodził
7. Wyznanie	dokładnie wypełnić
8. Zawód	jaką wykonywał pracę uchodźca w kraju
9. Kawaler, żonaty	zaznaczyć, czy kawaler, żonaty, wdowiec ew. mężatka. panna lub wdowa
10. Gdzie ostatnio w kraju zamieszkiwał?	wieś (lub miasto) gmina, powiat i gubernia, gdzie zamieszkiwał ostatnio uchodźca w kraju
11. Kiedy wyegmigrował?	dzień, miesiąc i rok wyjazdu uchodźcy z kraju
12. Z jakich powodów wyemigrował?	co zmusiło ucnodźcę do wyjazdu
13. Dokąd powraca (podać dokładny adres)	wieś, gmina, powia. i gubernia (jeżeli do miasta) to ulica i numer domu, gdzie wraca
14. Czy był czynny w czasie wojny w armii?	czy był żołnierzem, oficerem lub doktorem w armii czynnej podczas wojny
15. Jakie i gdzie po powrocie ma w kraju środki utrzymania (udowodnić)	czy ma posiadłość ziemską lub miejską lub warsztat pracy, ew. zapewnioną posadę w kraju, gdzie
16. Imiona i wiek powracających razem najbliższych członków rodziny a) Żona b) Dzieci do lat 20	dokładnie wypełnić imiona i wiek rodziny, powracającej razem z wymienionym wyżej uchodźcą
17. Imię i nazwisko proszącego	imię i nazwisko osoby, starającej się o powrót wyżej wymienionego uchodźcy
18. Adres	wieś, (lub miasto) gmina, powiat i gubernia, gdzie zamieszkuje obecnie proszący o powrót
19. Zawód	czem się obecnie zamuje proszący o powrót wymienionego wyżej uchodźcy
20. Stosunek rodziny do przychodźcy	naprzykład mąź, żona, brat. siostra, syn, córka, szwagier, siostrzenica i t. p.
21. Zgodność powyższych danych zaświadczamy (podpis instytucji społecznej pod stemplem lub podpis dwu znanych w kraju obywateli)	

UWAGI.

Skierowano w dniu...do...za Nr.............................

602.

Wnoszenie podań o zwolnienie jeńców wojennych niemieckich.

Podania o zwolnienie jeńców wojennych znajdujących się w Niemczech należy wnosić zawsze do właściwego naczelnika powiatu względnie prezydenta policyi. Dotychczas przysyłały odnośne rodziny tego rodzaju podania w wielkiej ilości wprost do Ministerstwa Wojny w Berlinie albo do obozu jeńców. Również do Generalnego Gubernatorstwa i do Gubernatorstw Wojskowych wpływają niezliczone podania tego rodzaju.

Ponieważ załatwienie podania, które nie wniesiono do naczelnika powiatu względnie naczelnika policyi wywołuje zupełnie zbyteczne przeciążenie wszystkim odnośnych urzędów, poleciło Ministerstwo Wojny w Berlinie wszystkim urzędem w Niemczech, Jeneralnemu Gubernatorstwu i wszystkim jego urzędom z wyjątkiem naczelników powiatu i prezydentów policyi aby nie załatwiały na przyszłość podań o uwolnienie jeńców wojennych wniesionych bezpośrednio.

Podania tego rodzaju się zniszczy a petent nie otrzyma żadnej odpowiedzi.

603.

Utworzenie stacyi psów policyjnych.

W uzupełnieniu ogłoszenia w tutejszym dzienniku urzędowym część: XVII z 20 grudnia 1917 r. punkt: 531 podaje się do wiadomości ogólnej i zastosowania się co następuje:

W powiecie istnieją 4 stacye psów policyjnych a mianowicie:

w Busku dla gmin;
Busk miasto, Busk gmina, Pęczelice, Szaniec, Radzanów, Grotniki, N.-Kozczyn i Szczytniki.

w Pacanowie dla gmin:
Stopnica, Wolica, Zborów, Pawłów, Oleśnica, Pacanów, Wójcza i Łubnice.

w Chmielniku dla gmin:
Chmielnik miasto, Chmielnik gmina, Maleszowa, Drugnia i Gnojno.

w Szydłowie dla gmin;
Szydłów, Potok, Kurozwęki, Tuczępy i Oględów.

Przy tej sposobności podaje się ponownie do ogólnej wiadomości, że psy policyjne mają za zadanie przy większych zbrodniach jako to przy napadach rabunkowych, morderstwach, kradzieżach dopomódz żandarmowi do wyśledzenia i ujęcia złoczyńcy, w szczególności przez wytropienie kierunku ucieczki przestępcy.

W tym celu koniecznem jest, ażeby natychmiast po odkryciu zbrodni tego rodzaju zawiadomiony został najbliższy c. i k. Posterunek żandarmeryi, a miejsce czynu zostało zamknięte, aby inne osoby nie wstępowały na te same miejsca, na których przedtem zatrzymał się przestępca.

Przez pomieszanie bowiem śladów pies policyjny może łatwo podjąć ślad osób, które tylko z ciekawości na miejscu czynu się znalazły, zamiast pójść za śladem właściwego przestępcy, co utrudnia tylko postępowanie sądowe.

W szczególności nie należy przed przybyciem żandarma z psem policyjnem zacierać śladów stóp i odcisków palców przestępcy, lecz należy je zabezpieczyć w danym razie przez nakrycie deską, garnkiem lub t. p.

C. i k. Komendant powiatu:

Zenon Szołginia, w. r. pułkownik.

Drukarnia Topioła w Busku.